

Czirják Károly

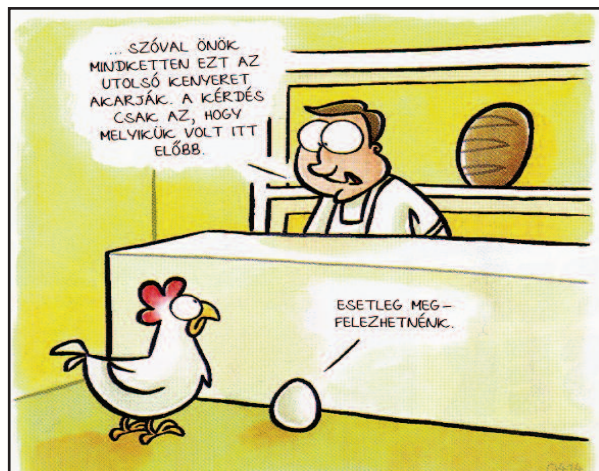
Egyik fő eledelünk a krumpli, melyet majdnem nap, mint nap megesszünk. Sok a dolog is vele, hisz kapálni, gondozni kell, olykor különböző betegségek meg bogarak teszik tönkre. A maroshévízi Lukács Domokos a múlt évben Magyarországról kapott magnak való krumplit. Amint elmesélte, már akkor mondták neki, hogy ez különleges krumpli. El is ültette, majd nőtt, nőtt és nőtt a szára. Október elején látogattuk meg és a krumpli szára ekkor már meghaladta a három méter magasságot. Semmilyen vegyszerrel nem kezelte és mégis semmilyen betegség és bogár nem támadta meg. Levelei ma is zöldek, még a szárazság sem ártott neki. Karókat állított és azokon vezette az indákat, hogy ne törjenek, ne dőljenek el. „A krumplit – mondta Lukács bácsi – nem kell kapálni és nem használtam semmilyen permetező port, vagy más vegyszereket és mégis semmilyen betegség és bogár sem támadta meg. A termése nem az a nagy, de nem is kicsi, eddig már sokan jártak a portámra és csodálták meg e magas indákat, sokan magnak valót is kértek, hogy jövőre ők is ilyent ültessenek”.

2. oldal

7. oldal

7. oldal

Nemzeti gyásznapunk

Október 6.-a Nemzetünk gyásznapja, hisz e napon végezték ki Aradon a 13 honvéd katonatisztet, miután a Magyar Forradalom 1849-ben megbukott. Mivel településünkön még nincs 1848-49-es

emlékmű ahol a helyi lakosok megemlékezést tartanak, a dr. Urmánczy Nándor Egyesület ez alkalommal a templom udvarán levő Urmánczy Nándor szobornál helyezett el koszorút, hisz Urmánczy Nándor apja, de egyik nagybátyja is részt vett a szabadságharcban.

Egészséges szem, tiszta látás

Cz. K.

Október 5.-én, Dr. Dacia Hincu marosvásárhelyi szemész szakorvos, a maroshévízi Vitalmed Egészségügyi központtal közösen és Vilcan Ileana orvosnő támogatása mellett kampányt indítottak el „Egészséges szem, tiszta látás” néven. A kampány keretén belül az illetékesek meglátogatják a maroshévízi óvodákat és iskolákat és ingyenesen megvizsgálják a gyerekek, diákok szemét, hogy különböző betegségeket előzhessenek meg. A kampány keretén belül, október 5.-én a felnőtteknek is ingyenes volt a kivizsgálás, ugyanakkor a kampány végeztével is a kezelés 50%-át csak kell kifizetnünk. Amint Dacia Hincu orvosnő elmondta, sajnos településünkön nagyon sok a szemészeti gondokkal küzdő gyerek. Az október hónapban megvizsgált fiataloknak a közel 50%-a szemészeti problémákkal küzd. Az említett kampány keretén belül e hónap 19.-én és 20.-án is ingyenes vizsgálatokat végeztek. Amint Buiu Marius, a Vitalmed tulajdonosa elmondta a Maroshévízi Hírlapnak, az elkövetkező hónapokban is folytatják a kampányt, így a kivizsgálások ingyenesek lesznek, csupán a kezelés 50%-át kell kifizetniük a pácienseknek. Azt is elmondta újságunknak, hogy több esetben rossz anyagi körülményekkel rendelkező családok is felkeresték őket. Ezeknek nemcsak a kivizsgálás, de a kezelés is ingyenes volt, sőt több esetben még ruházati segéllyel is besegítettek a kampány vezetői az ilyen családoknak.

Egyházi szemle

A hit éve

László Áron

A Szentatya, XVI. Benedek pápa a II. Vatikáni zsinat 50. évfordulójára a „Porta fidei” - A hit kapuja - apostoli levelével meghirdette a hit évét. 2012. október 11-től egészen 2013. november 24-ig tart. Ez az idő elegendő arra, hogy az Apostoli Hitvallás, vagy ahogyan a vasárnapi szentmisékben mondjuk, a Hiszekegy tizenkét ágazatát, kijelentését mélyen átgondoljuk. Segítségünkre lehet ebben a „Szent Maximilian lap és könyvkiadó” által kiadott „Hiszek egy Istenben” című imakönyv. Imádságokat, gyönyörű gondolatokat hoz nagy szentektől, híres emberektől és irodalmi szemelvényeket a magyar irodalomból. A gyulafehérvári főegyházmegye az „Álljatok szilárdan a hitben!” (1 Kor 16,13) című füzetben közli a hittel kapcsolatos pasztorális tervet. Minden hónapra feldolgoz egy-egy gondolatot a Hiszekegyből. A

gyergyószentmiklósi főplébánián lehet beszerezni.

A maroshévízi római katolikus plébánián hetente egyszer, a keddi napon, foglalkozunk a témával a „Felnőttek hittanóráján”. Sorba vesszük a Hiszekegy minden kijelentését és komolyan vizsgáljuk, mit tartalmaz, de a cél nem ismereteink bővítése csak, hanem hitünk megújítása, megerősítése. Választ keresünk kérdésekre. Mi a hit? Mit hiszünk? Hit-e a hitem vagy csak kulturális örökség, tanult magatartás, hézagossá tudás Istentől? Hívó-e, aki hisz, hitetlen-e a nemhívó? Nincs két egyforma hit. Mindenki másképp éli meg (vagy nem éli meg). A kérdéseink sem egyformák. Minden érdeklődőt örömmel látunk.

A hit kérdésének feszegetésével Istent és önmagunkat keressük. Hosszú az út Sík Sándor tapasztalatáig, de megéri a fáradságot.

„... Élő hitemmel vagyok én szabad.

Mankó helyett kötöttem szárnyakat...”

A hit bizonytalan talajnak tűnik, mégis a legbiztosabb. A tisztánlátás feltétele, ahogy az afrikai közmondás mondja: „Fordítsd arcodat a nap felé, akkor magad mögé kerül az árnyékokod.”

Labdarúgás

A megyei labdarugó bajnokság keretén belül lezajlott októberi eredmények: Maroshévízi Tudomány – Szentegyházi Vasas 1-2 (1-0), a maroshévízi csapat gólját Kelemen Cristian adta, Csíkkarcfalvi Hargita – Maroshévízi Tudomány 4-1 (2-1). A hévízi csapat góllövője Psibel Andrei. Maroshévízi Tudomány – Gyimes 1-0 (0-0), Székelykeresztúri Egyesülés – Maroshévízi Tudomány 0-3 (0-3) Góllövők: Újlaki (2) és Kercsó. A bajnokság 8. fordulójában: Maroshévízi Tudomány – Csíkszépvízi MÜ 3-2 (2-2). A hévízi csapat gólszerzői: Valla István (2) és Sorin Maximiuc. A maroshévízi csapat a 7. helyen található.

Régen történt (18)

A helyi magyar tannyelvű elemi iskola 1992 októberétől (20 éve) felvette a Kemény János Általános Iskola nevet.

1912 októberére (100 éve) épült fel a Szék-patak település részen az O.Fa. gyár fióküzeme, mely 3 fűrésszel vágta a fát.

Arról, hogy érdemes-e mostanában magyar vagy román filmeket nézni...

Németh Szabolcs Előd

Annak apropóján, hogy idén (is) résztvettem a kolozsvári Filmtett (www.filmtett.rowww.filmtett.ro) által megszervezett magyar filmnapokon, úgy gondoltam megosztok pár tény és gondolatot napjaink "idehazai" és "odahazai" filmterméséről.

A romániai "új hullám" filmjei sorra nyerik a rangosabbnál rangosabb külföldi díjakat, mindezt teljes joggal. (például a 4 luni, 3 săptămâni și 2 zile a 2007-es Cannes-i Filmfesztiválon bezsebelte a fődíjat és a kritikusok különdíját, idén pedig a După dealuri a legjobb forgatókönyv és a legjobb színészi alakítás díját hozhatta haza. Mindezek mellett számos más alkotás nemzetközi és hazai elismerést kapott, gondoljunk csak a Moartea domnului Lăzărescu-ra, az Aminiri din epoca de aur-ra, a Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii-ra vagy az A fost sau n-a fost?-ra) Hogy miért? Azért mert ezek a filmek hüen reflektálják, tematizálják a Romániában létező társadalom és politika súlyos hibáit és mindezt egy kegyetlen realizmussal vagy éppen hatásos, csípős öniróniával. Bárki, aki ebben a közegben él vagy töltötte életideje nagyrésztét (számos film a Ceausescu-diktatúrában játszódik) kötni tudja saját sorsát a látottakhoz. Ki ne sokkolt volna a pár évvel ezelőtt, a Vaslui megye-i Tanacu ortodox monostorban, végbement szánalmas "ördögűzés", amely halálos áldozatot követelt. Na, ezt dramatizálja a După dealuri. És ki nem ábrándult még ki a tökéletlen egészségügyi rendszertől? (Moartea domnului Lăzărescu). Vagy kinek ne lennének szomorú, de mára már viccesnek mondható anekdotái az átkozott "aranykórból"? (Aminiri din epoca de aur). A mára már "felnőtt gyerekes" anyák tudhatják, hogy az átkosban mennyire körülményesnek és pokoljárásnak számított tizenévesen egy nem kívánt terhesség, abortusz. Melyik fiatal nem álmodozott a nyugati életéről és próbált akár csak gondolatban is megszökni (Cum mi-am petrecut sfârșitul lumii?). És lassan 25 évvel a

rendszer váltás után se tudjuk, hogy mi zajlott le pontosan 1989 karácsonyán. (A fost sau n-a fost?). Na ez az ami "odahaza" hiányzik.

Magyarországon a filmgyártás helyzete siralmas. A történet azzal kezdődött, hogy a Magyar Mozgóképfőztársaság (MMK) furcsa módon csődbe ment. Ez megbénította a filmesek munkáját. Hogy miért? Azért, mert az MMK az a szervezet, amely az állami költségvetésben a filmipar támogatására előirányzott összegek, illetve az egyéb forrásokból származó, ugyanezt a célt szolgáló bevételek elosztását végzi. Ezután azzal telt az idő, hogy az emberkék elkezdtek keresni a felelőst, de ez a kiabálásban és egymásra mutogatásban kifulladásig. Mikor mindenki megnyugodott, jöhetett egy másik bakklövés. Hazahívtak egy gazdag, vagány idős bácsit, aki producer Hollywood-ban, még amielőtt el nem felejt magyarul, jöjjön és rakjon rendet. Ezt a bácsit Andrew Vajának hívják. (De valamikor biztos Andriska volt. :)) Őt onnan ismerjük, hogy olyan "művészfilmeket" producelt, mint a Terminator vagy a Rambo. Tehát igazából halvány lila gőze sincs, hogy mi folyik Magyarországon. Ezt nyilván a filmek sínylették meg a legjobban. Ez tapasztalható volt az elmúlt évek a magyar filmnapjain is. Ennek ellenére a magyar filmek nagyrésze elrugaszkodik a mai valóságtól, leginkább pocskék irodalmi adaptációk készülnek főlegesen, ritka a kiválóan jó film. Nyilván azért, mert az ígéretes tehetség külföldön rendeznek, külföldi pénzből, külföldi nyelven. Remélhetőleg a helyzet megoldódik és akkor minden október első hétvégéjén, ha becsücsülünk a kolozsvári Victoria moziba, sok és jó magyar filmet nézhetünk meg.

Tehát, elmondhatjuk, hogy érdekesebb jelenleg a román filmművészetre odafigyelni. Ha lesz egy mozink a városban, akkor talán sikerül becsempészni egy-két jó magyart, de addig is itt van pár, amit ajánlok innen-onnan beszerezni és megnézni, kórtól, nemtől függetlenül: Bibliothèque Pascal (2010), A nyomozó (2008), Made in Hungaria (2009), Moszkva-tér (2001), Fehér tenyér (2006), Tabló (2008), Kontroll (2003), Ópium - Egy elmebeteg nő naplója (2007), Az ajtó (2012), A vizsga (2012).

Két keréken az önmegismerés útján

Tóth Krisztina

Az önmagunkra való rátalálás talán a legnehezebb és a módszer, amivel a keresett válaszokra lelünk, esetenként ennél is nehezebbnek bizonyulhat. Van, akinek más emberek segítenek ebben, van, aki hobbját által kerül közelebb önmagához. Birsan Mirkó két keréken vágott neki az ismeretlennek, kereste az idegen helyeket, embereket és helyzeteket, így találva meg azt, amire minden ember vágyik.

Kezdetnek bemutatnád magad pár mondatban?

Maroshévízen születtem, majd 29 évvel ezelőtt. Még baba voltam, mikor először Udvarhelyre, aztán 9 éves, mikor Budapestre kerültem. Jelenleg szinte egy éve, hogy újra Pesten lakom a szüleimnél, és szeptember óta főállású diák vagyok, nyelvészetet és orientalisztikát tanulok az egyetemen. Anno, az érettségi után munkába álltam. Először Magyarországon, majd Angliában és Skóciában dolgoztam, illetve megtanultam angolul.

Mikor, miért vagy minnek a hatására határozta el, hogy elindulsz?

Mindig is „lételemem” volt az utazás. Erre az útra 2009 telén határoztam el magam. Épp Erdélyben voltam - a bölcsőben -, mikor szembesültem azzal, hogy a dolgok, amiket képzeltem - magamról, a családomról, a világról, az életről -, biza nem úgy vannak. A bölcsőm kihűlt és ahogy ezzel szembesültem és elfogadtam, átfoghatatlan távlatok nyíltak meg. Először merült fel a feltartóztathatatlan kérdés: ki is vagyok én valójában, s mi ez a világ? Ennek hatására kezdtem bele a készülődésbe. Keresésre indultam, kiszakadva a megszokott környezet korlátai közül, csak a legszükségesebb felszerelésekre támaszkodva - a biciklizés kereteihez mérten.

Hogyan tervezted meg az útvonalat? Várt valaki az út végén?

Első felindulásban nemcsak Európát, de Latin-Amerikát is át akartam szelni, aztán alább adtam. Így lett belőle Spanyolország. Gondoltam hátha megtetszik ott valahol, leragadok egy időre, megtanulom a nyelvet; ki tudja, bármi megtörténhet? Aztán még mindig tovább állhatok egy másik kontinensre, de erre már nem került sor. Lesz, ami lesz alapon indultam el, hogy úton legyek. Ez volt a dolog veleje. Esténként jó esetben várt két fa valami nyugodt helyen, ami közé kifeszíthettem a függőágyat és álomra hunyhattam szememet. Torinóban volt az első hosszabb pihenő, egy barátnál. Hozzá többször visszahúzott a szívem a későbbiekben is, sőt - neki köszönhetően -, dolgozni is lehetőségem nyílt utcaszínház fesztiválokon, mint hangosító. Az utolsó heteket Granadától nem messze a Sierra Nevadában töltöttem egy kis farmon, ahol két hét után világos lett, hogy maradni sem akarok, meg ki is bicikliztem magam, így 2011 októberében visszarepültem Malagából.

Mesélj az útról, útvonalról, a pozitív meg negatív élményekről. Miket láttál, tapasztaltál?

Az út véget nem érő, mégis oly hamar elröppen. Budapestről indultam először Pécsre, elköszönni a jó barátoktól, majd Keszthelyről vettem az irányt nyugatnak. Szlovénián - a Kárpátokhoz hasonló hegyei ellenére - hamar átsuhantam. Hajtott a hév, hogy minél többet, minél gyorsabban. A Balatontól 10 nap alatt értem Torinóba, érintve Ljubljanát, Velencét, Padovát, a Garda-tavat, hogy csak az ismertebbeket soroljam. Olaszország első fővárosából délnek fordulva átvágtam a hegyeken, majd végig a part mentén: Monaco, az Azúr-part népszerű városai, Marseille és Montpellier. Ebben az utóbbi, egyetemi városban kifújtam magam. Tovább indulva, egy dupla-defektnek köszönhetően, megismerkedtem egy ifjú francia fiúval, aki kerékpárján Barcelona felé tartott, és bár nem egyezett az iramunk, egy darabon együtt haladtunk. Átléptük a határt, majd Figueresben elváltunk. Cadaqués felé indultam, ahol a Nemzeti Park területén meghódítottam egy elhagyatott, romos várat, és átéltem első halál közeli élményemet. Egy hegy tetején -mint a várrom ifjú kapitánya-, nyílt terepen készültem a lefekvéshez, mikor viharos szél kezdett fújni a főlzigeten, amit az ehhez passzoló fellegek követtek a tenger felől.

Kisvártatva világos lett, hogy nem egy futó záporról lesz szó. Nem volt hova menni. Minden biztonságos hely messze volt. Megerősítettem az ágy kötélzetét, és bábként beburkolózva vízálló huzatomba, félni kezdtem. Soha olyan tisztán nem éreztem addig, hogy milyen picike és esetlen az ember. Ez megijesztett, nagyon! Teljesen kiszolgáltatottan csüngtem az omladozó várfalak között, és tudtam, hogy bármikor vége lehet az életnek, és semmit nem áll módomban tenni ez ellen.

Mindenfelé csodálatos, büszke villámok csaptak le, süvített a szél és a dörgésekbe beleremegtem. Égszakadás volt. Megnyugvást újra az elfogadás adott. Megtettem minden tőlem telhetőt, ha eljött a vég, hát legyen, nincs egyéb menedék! Hajnalra álltak odébb a felhők. Fényes volt a reggel és tiszta. Egy aznap a későbbiek során olvasott e-mailből kiderült, hogy a nagypapám aznap reggel nem ébredt fel, megboldogult. Az egész estés élmény akkora lendületet adott, hogy Barcelonáig meg sem álltam. Egy szemhunyasnyi alvás nélkül a leghosszabb távot tettem meg. Megtehettem, hisz éltem. Ezt követte Valencia, Granada, illetve a Sierra Nevada. Rengeteg a mesélni való. Egyik legmeglepőbb élményem a pusztai biciklizés volt. Már jócskán az Ibériai-főlzigeten jártam, nem hittem volna, hogy a kerékpározás maga, több ezer kilométer után még tartogathat meglepetést.

Ám amikor éjszakai tekerésre adtam a fejemet, borsódzott a hátam a gyönyörűségtől. A levegő esti illata és frissessége, a telihold fénye, az éjszakai tájon tekerőző forgalommentes utak a mennyországba röpítettek. Negatív élményem Monaco és a francia partszakasz Montpellierig. Mintha nem harmonizált volna a rajtam és a környezetemen keresztül átszűrődő világkép. Olyannak láttam ezt a világot, mint egy ínycsiklandozó pálcikás jégkrémet, ami ugyan rendkívül kíváncsnak mutatja magát, de ha elnyaljuk, végtére is csak egy fapálcika marad a kezünkben. Túl mély a szakadék a luxusjachtok puccparádéja és a szabad ég alatt háló utazó igénytelensége között.

Valaki felkészített az útra? Felvilágosítottak, hogy mi várhat rád? Mennyi biciklis gyakorlat, felkészülés kell, egy ilyen hosszú útra?

Voltak már előttem, akik hasonló utat jártak be Spanyolországig. Amit tőlük kaptam, az inkább élménybeszámoló volt és biztatás, mint felkészítés. Készen álltam. Fejben, szívben dőlt el minden lényeges. Egy hasonló hosszú útra jó, ha van megfelelő, alkatunkhoz és igényeinkhez igazított felszerelésünk és korlátlan időnk. Külön biciklis gyakorlat előny, de nem feltétel. Ha nem versenynék vagy teljesítménytúrának fogja fel az ember, akkor nincs hova sietni. Ha egy nap 8 métert gurulsz vagy kettőt hajtasz a pedálon, kitartással akkor is odajutsz, ahova tartasz. És amint odaérsz, egyenlő leszel mindazokkal, akik már előtted ott voltak, hamarabb értek oda, vagy másfelől jöttek. Sokat segített az az eszme és törekvés, hogy oda próbáljak érni, ahol épp vagyok. Ne azzal foglalkozzak, hogy mennyi van még hátra, vagy mennyit tettem meg idáig, és hogy ez miféle „eredményt” jelent. Egy egész életet leélhetünk úgy, hogy észre sem vesszük: hol vagyunk, mikor vagyunk, kik vagyunk!? Ezért választottam az útra is az örök-hajtós biciklit. Egy sebesség, nincs mit variálni, és nem romlik el rajta semmi. Lefelé is pedálozni kell. Ez állandó jelenlétet és figyelmet igényel. Nem enged meggondolatlanul elkalandozni, és nagyon szorossá teszi a kapcsolatot az ember és járműve között. Erről – a fixiről – sokan próbáltak lebeszélni, de nem sikerült. Nem kirándulni mentem.

Hogyan gondolsz vissza erre az időszakra? Kik támogattak? Kikkel találkoztál, esetleg barátkoztál az út során?

Mindenki, aki ismer és tudott az útról, az

támogatott. Közben – mivel telefont se vittem – levélben, e-mailben tartottam a kapcsolatot az otthon maradtakkal, kiknek lelkesítő és őszinte szavai rengeteg erőt adtak.

A legmeghatározóbb, az utazás alatt végig jelenlévő kapcsolat a torinói lánnyal volt, ami örömteli és mély nyomot hagyott mindkettőnkben. Rajta kívül egy német fiúval tartom a kapcsolatot, akivel Andalúziában útitársak lettünk. Ami még fontos szerepet játszik az életemben, és ezen út során kerültem vele kapcsolatba, az a jóga; annak filozófiája és gyakorlata. Ezeken túl belebotlottam kedves kávézósba, kutyás francia hontalanokba, Líbiából a háború elől menekülőkhöz; voltam vendég egy nyelvész birtokán, aki tudta magyarul, hogy viszontlátásra. Rengeteg artistával váltottam szót, nagyvárosi biciklistákkal Barcelonában, kisvárosiakkal Malagában. „Modern földművelőkkel” a hegyekben, hippikkel sokfelé, és Granada barlanglakó bevándorlóival, akik körülményeik ellenére mosolyogtak és szívesen láttak. *Végül elérted a célot?*

Minden hely szép, mindenhol akad különlegesség, minden városban van templom, műemlék és különböző természetű emberek. Ezek a dolgok kevésbé érdekesek számomra. Aminek a keresésére indultam, az kiderült, hogy nem kívül, hanem belül van és mindig rendelkezésre áll. Ehhez a belső elégedettséghez, szabadsághoz vezető út az, ami jelentékeny látnivaló, és aminek megtalálásához nem kell beutazni a világot.

Hogyan alakultak a baráti kapcsolataid ezután?

Baráti kapcsolataim az elmúlt években nagy változásokon mentek keresztül. Kevesebb emberrel tartok fent közeli viszonyt. Nagyjából tudom, kire számíthatok, miben, és ezzel ők is így vannak, ha minden igaz. A barátság örök, a barátok időközben változhatnak.

Novemberi előzetes

FELHÍVÁS

November 1-én Mindenszentek napja van. Kérjük azokat, akik tehetik e napon 18 órára, jöjjenek ki a Zsákhegyi Magyar Hősök Temetőjébe, hogy gyűjtsunk egy gyertyát azon hősök sírjai fölött, akik életüket adták a haza megvédéséért. Köszönjük.

November 28.-án, szerdán, az Aradi Kamaraszínház keretén belül megalakult „Erdély Magyar Színház” kabaré műsorral lép fel a Maroshévízi Művelődési Ház színház termében. A 19 órától kezdődő előadáson Magyarország és Románia legismertebb komikusai lépnek fel, köztük Nádas György, Maksa Zoltán, Aradi Tibor és mások. A belépők ára 15 lej.

Kemény oldal

(A Kemény János Gimnázium oldala)

Tevékenységbeszámoló a „nemrég” elkezdődött tanév eseményeiről

(Csibi Gabriella helyettes igazgató)

Szeptemberben nem csak a tanévkezdést ünnepelte meg iskolánk, hanem az Európai nyelvek napját is, amely szeptember 26.-án volt. Az idegen nyelv tanárok mindegyike tevékenységet szervezett a kisiskolásoktól kezdve a líceumi tanulóig: A IV.B osztályos tanulók Veress Edit angol szakos tanárnő irányításával csoportmunkát végeztek, rajzoltak, színezték zászlókat, földgömböt, a VII. osztályosok Bíró Csongor tanár irányításával Angliával kapcsolatos tudnivalókról készítettek bemutatókat, a IX. osztályosok Csibi Gabriella tanárnő irányításával német nyelvű feliratokat készítettek, a XI. osztályos tanulók pedig Franciarszágról készítettek egy képműkiállítást. Az iskola többi tanulója viszont megtekinthették a már említett osztályok munkáinak a kiállítását.

A X. osztály tanulói, szeptember 29.-én, Marosvásárhelyen voltak városlátogatás és 3D mozilátogatás céljából, Benedek Botond osztályvezető vezetésével.

Október folyamán is gazdag tevékenységprogramunk volt.

Október 5.-én a Pedagógusok Világnapját ünnepeltük iskolán kívüli és extrakurrikuláris tevékenységeket szervezve:

Az óvodások Őszi kép kompozíciót készítettek

Az elemi osztályos tanulók, miután méltatták a nap fontosságát, tanulmányi jellegű tevékenységeken vettek részt a természetben, ahol megfigyelték a mesterséges és természetes anyagok közötti különbségeket, természetes anyagokat gyűjtöttek a gyakorlati tevékenységekre és a kiállításokra és környezetvédő játékokat játszottak

Az V. osztályosok közösségfejlesztő tevékenységeken vettek részt, szintén a természetben

A VI. és VII. osztályosok biciklitúrán voltak és sportjátékokat szerveztek a szabadban

A VIII. és XI. osztályos tanulói Geomorfológiai tanulmányokat végeztek a Kőgombáknál

A IX., X. és XII. osztályosok megnézték London története című filmet, amely után a IX. osztályosok flóravizsgálatra mentek a természetbe, a X. osztályosok pedig a Mesterséges intelligencia című angol leckével kapcsolatosan vetítettek és sportjátékokat (kosárlabda, foci) játszottak, a XII. pedig faliújságot készítettek és felmérték a város ökológia helyzetét.

Október 13 - 14. - én a X. osztály tanulói a Kelemen havasokba szerveztek osztálykirándulást Benedek Botond osztályvezető vezetésével.

Október 18.- án, Az Emberkereskedelem Elleni Küzdelem Európai Napján faliújságot készítettünk, Power Point bemutatót és kisfilmeket néztünk a nap témájával kapcsolatosan az V. – XII. osztályos tanulókkal. Délután pedig részt vettünk, 17 órai kezdettel, a város szinten szervezett Nemzetközi mozgalmon a IX. – XII. osztályos tanulóival a központi parkban.

Egyébb tervezett tevékenységeink:

Október 22 – 26: Gólyahét és gólyabál (IX. – XII. osztályok).

Október 24 – Megemlékezés az 1956-os forradalomról.

Október 27 – 28: Turisztikai tájékoztató verseny a

VI. – IX. osztályos tanulók számára.

Október 23.-án 1956-ra emlékeztünk

(czirják)

Mivel Magyarország szovjet megszállás alá került, 1956-ban kitört a forradalom a többpártrendszer visszaállításáért, valamint a sztálinista diktatúra ellen. Habár Erdélyt elszakították Magyarországtól, Maroshévízen is akadtak szimpatizánsok, közülük több személyt letartóztattak, elítéltek. Íme ezek nevei: András György, Bajkó István (Török csoport) - 1939. szept. 27.-én született, Brettschneider Lajos - 1927. szept. 5.-én született, Fülöp Tibor - 1928. december 17.-én született, Gáll István, Miron Teodor - 1909. augusztus 23.-án született, Szendrei Markovits Szever - 1935. augusztus 31.-én született, Kovács Albert, (1916-1996), mivel a forradalom idején kitette a házára a magyar zászlót (de nemcsak akkor), heteken át, nap, mint nap a rendőrségre hívták. Maroshévízen születtek, de Budapesten vettek részt a forradalomban: Kovács Ince sz.1935 és Kovács Gyula sz. 1931-ben.

A környéken lakó maroshévízi születésűek közül letartóztatták az alábbiakat: Galócás: Francz Károly (Török cs.) - 1941. június 4.-én született, Halász József (Török cs.) - 1946. április 26.-án született. Gyergyóhodos: György Lajos - 1916. június 21.-én született, Mezei Árpád (Török cs.) - 1937-ben született. Gyergyósalomás: Hompoth Ferenc (Török cs.) - 1921. július 23.-án született, Török István (Török cs.) - 1939.július 29.-én született, Török József (Török cs.) - 1944. január 10.-én született, Nemes Géza. Bélbor: Kulpinszky István (Török cs.) - 1939.-én született.

A maroshévízi színhátszásról (6.)

A 80-as évektől Tamás Mihály lesz a rendező. A társulat számos darabbal ért el sikert. Íme a színészek: Szabó Árpád, Szabó Erzsébet, Szász Mária, Csatlos Ferenc, Tamás Mihály, Tamás Judit, Szász Mária, Puskai Ilona, Orosz József, Siklódi István, Müller Béla. Kolumbán Klára, Lázár Márta és mások. A Geza Kopunovic által írt Galiba Márton Galibái című darabbal, 1990-1991 között, Magyarországon, 12 településén is sikeresen szerepeltek. Színhátszóink. Köztük: Szolnokon, Tiszakécskén, Jászkarajenőn. E darab is Tamási Mihály rendezése alatt került előadásra. A három felvonásos vígjáték szereplői az alábbiak voltak: Tamás Mihály, Tamás Judith, Ráduly Anna, Puskai Ilona, Stoian Marcel, Orosz

József, Siklódi István, Domokos János, Györfy Carmen, Müller Béla. Rendező: Tamás Mihály, ügyelő: Puskai Gyula, sugó: Fernencz Ilona, díszletek: Szabó Ferenc, világosító: Ferencz István. 1991 után névváltozás történik, így a Maroshévízi Szakszervezet „Vig” Színhátszói név alatt fognak szerepelni. Íme egy pár darab melyet sikeresen adtak elő úgy Maroshévízen, mint a környékbeli településeken is. „Hetén mint a gonoszak”, szereplők: Bende Sándor, Barabás Katalin, Jakab Ildikó, Dakó József, Szabó Árpád, Muha Győző, Gál Emese, Sárosi István, Szabó Erzsébet, Sárosi Tünde, Szvinyuk Sándor, Bajkó Csaba. Rendező: Szabó Árpád, Sugó: Péter Enikő, Szetreszérán Enikő.

(folytatjuk)

Mi leszek, ha nagy leszek ...

Serilla Móni

Biztos sokan elgondolkodtak már azon, hogyan jutottak el ahhoz a szakmához, amelyben jelenleg dolgoznak. Valószínűleg azt is átgondolták, hogy milyen álmokat akartak megvalósítani gyerekkorukban, vagy esetleg ezelőtt tíz éve.

Engem először kisiskolás koromban kérdeztek meg arról, hogy mi leszek, ha nagy leszek. Ekkor még nagyon halványnak tűnt, hogy mi ennek a valódi jelentése, ezért nem is tudtam rá konkrét választ adni. Voltak olyan osztálytársaim, akiknek már ezzel az alkalommal elég

pontos elképzelésük született jövőbeli szakmájukról.

Tizenkettedik osztályban újra felmerült a kérdés. Sokan, köztük én is, most sem tudtunk egy szakma mellett dönteni. Ennek egyik fő oka az érettségi lehetett. Mindenki félt a bukástól, még a legjobb tanulók is, ezért nem próbáltunk olyan célokat kitűzni, melyek egy nem sikerült érettségi miatt biztos kudarccá váltak volna.

Az, hogy miként választhatunk hivatást, milyen egyetem, szak mellett döntünk vagy egyáltalán tervbe vesszük-e a továbbtanulást, nagymértékben függ környezetünkől. Szüleink, barátaink, tanáraink támogathatnak és tanácsokkal láthatnak el ebben a kérdésben. A legfontosabb viszont az, hogy megtaláljuk azt az utat, amelyik a legjobb számunkra, és ne féljünk döntéseket hozni.

A maroshévízi Destine Broker garantálja a legkedvezőbb árakat:
kötelező és CASCO járműbiztosítások, ingatlan, orvosi malpraxis és életbiztosítások terén.
Keressen bennünket a N. Balcescu B/1 címen (polgármesteri hivattal szemben a telefonos üztletben)
tel: **0266343434**, mobil: **0742247269**, **0724247269**; e-mail: **destine@toplita.net**

Reklámok, apróhirdetések

WWW.IGSM.RO

**-mobil telefonok árusítása
és szervizelése**

-tartozékok

-kellékek

-függetlenítés és nyelvirás

Tel: 0266-343434, 0742-247269

**Maroshévíz - Balcescu utca B-1
(a polgármesteri hivattal szemben)**

Eladó Maroshévíz központjában 3 szobás félig
berendezett lakás. Tel: 0747355165

Fordítóiroda Maroshévízen
a polgármesteri hivattal szemben.

Elérhetőségeink: 0742-130-010 , 0744-829-149.

Eladó három szobás felújított lakás. Érdeklődni:
0747879120 vagy 342416-os telefonokon.

Méhkaptárak gyártását,
hűtőszekrények és
mosógépek javítását
vállaljuk.

**Érdeklődni a 0744693028 vagy
0743507482
telefonszámokon lehet.**

Az ingyenes apróhirdetési rovatunkba várjuk olvasóink hirdetéseit.
Ezeket elküldheti az e-mail címünkre: **hirlap@marosheviz.info**

Izabella vendéglő...

Köszönjük...20 éve együtt

A sepsiszentgyörgyi **Continental** cég
manikűr, pedikűr, műköröm tanfolyamot indít.
Érdeklődni a 0751690661-es telefonszámon.
(György Hajnal)

Villanszerelés

Megtalál bennünket a Sport
utcában a Harmopan kapujával
szemben
Tel/fax: 0266342947
Mobil: 0745641879

Nincs ideje takarítani? Sebj, a maroshévízi ELECTROLINE
cég vállal takarítási munkákat házaknál, irodákban vagy
hétvégi házakban is. Érdeklődni: hétköznapokon 10-18 óra
között lehet a 0740262179-es telefonszámon.

Videókamerák felszerelését vállaljuk, kedvezményes áron.
Érdeklődni: 0747076471 vagy 0744829149.

Támogatóink:

Balla Tünde Éva, Becze Sándor, Bodor Attila, Csibi
István, Deák Attila, Fazakas István, György Hajnal,
Hámos Mihály, Izabella vendéglő, Ladó András
Miklós, Ladó Loránt-Levente, Németh Levente,
Papp Edmond, Puskás József, Sánduly László, Serilla
Sándor, Szabó Erzsébet, Szabó Kálmán, Tőkés Attila.

Köszönjük!

Az 1895-ben alakult **Topliczai Híradó**, majd az 1911-től **Maroshévízi Hírlap** néven megjelenő helyi újság utódja.

Újra alapítva 2011-ben. Kiadja a Dr. Urmánczy Nándor Egyesület. <http://hirlap.marosheviz.info>,

INGYENES KÖZÉLETI HAVILAP. Megjelenik minden hónap utolsó szombatján. **ISSN 2069 – 5721**

Maroshévízi Hírlap Szerkesztősége: Balla Péter, Balla Tünde Éva (korrektúra), Cziráj Károly, Erős István, Németh

Szabolcs Előd, Sárig Csilla. Tördelés és grafika: Sánduly László

Címünk: drurmanczynandoregyesulet@marosheviz.info, hirlap@marosheviz.info, telefon: 0744136068 vagy 0733319406